

Aktivirati potencijal ljubavi...

[...] Isus i zakonoznancu pokazuje da nije dovoljno znati što mu je činiti da život vječni baštini, već to mora primjenjivati, činiti (Lk 10, 25-37). Pogotovo kad je pokazao da zna da treba ljubiti Boga svim srcem, dušom, snagom i umom, tim više bi bilo proturječne u njemu ako to ne bi primjenjivao. Zato Isus i insistira govoreći mu: To čini i živjet ćeš. Jer ljubav prema Bogu ne može postojati samo kao neka uopćena spoznaja, neki zakonski zaključak, već živo zajedništvo koje prožima biće do same srži, do posljednje pore. Ljubiti Boga na takav način znači dopustiti prije da nas njegova ljubav zahvati i prožme do kraja, te da u nama aktivira sav potencijal za koji smo stvoreni i koji je Bog položio u naša srca. U protivnom, život koji ne otkrije u sebi taj položeni potencijal i koji se aktivira ljubavlju Božjom, ostaje mrtvi kapital položen u nas, a koji nismo iskoristili za ono za što nam je dan.

Prava ljubav na Bogu nadahnuta ne pozna, stoga, ni oklijevanja ni dvoumljenja. Ona ne pravi računice, ne procjenjuje i ne podcjenjuje. Ona jednostavno izvire iz Boga i preljeva se na bližnjega ne pitajući se tko je on niti odvajajući zašto bi mu trebali pomoći. Dovoljan razlog za postojanje djelatne ljubavi nije u ljudima, već u Bogu koji je nas prvi ljubio i u naša srca izlio svoju neprolaznu ljubav, te svaki onaj koji je prima i njome natapa život, sebi jamči neprolaznost i baštinu života vječnoga. To je pouka koja nam je danas upućena i prisposobom o milosrdnom Samaritancu, čovjeku koji ne pravi računice dok iskazuje drugima ljubav i milosrđe. Dopustimo i sami da nas zahvati ovakav izljev ljubavi Božje koji nam jamči da ćemo i sami živjeti, jer je neprolazno ono što je ljubavlju Božjom učinjeno i oblikovano. Ne dopustimo da nam ljubav prema Bogu bude samo teorija, mrtvi kapital i zapušteni potencijal, jer o njoj ovisi koliko ćemo uopće biti ljudi ovdje na zemlji, kao što o tome ovisi i neprolazni život u vječnosti kojemu težimo.

<https://www.vjeraidjela.com/aktivirati-potencijal-ljubavi-razmisljanje-uz-15-nedjelju-kroz->

Tražite, ubogi, Gospodina i oživjet će vam srce.

Tebi se molim, Gospodine,
u vrijeme milosti, Bože;
po velikoj dobroti svojoj ti me usliši,
po svojoj vjernoj pomoći!
Usliši me, Gospodine, jer je dobrotiva milost tvoja,
po velikom milosrđu obazri se na me!

A ja sam jadnik i bolnik –
nek me štiti tvoja pomoć, o Bože!
Božje ću ime hvaliti popijevkom,
hvalit ću ga zahvalnicom.

Gledajte, ubogi, i radujte se,
nek vam oživi srce, svima koji Boga tražite.
Jer siromahe Gospodin čuje,
on ne prezire sužanja svojih.

Jer Bog će spasiti Sion
– on će sagraditi gradove Judine.
Baštinjt će ga potomci slugu njegovih;
prebivat će u njemu oni što ljube ime Božje.

Otpjevni psalam: Ps 69, 14.17.30-31.33-34.36ab.37

Majka Božja Bistrička

Svetište Majke Božje Bistričke je najpoznatije i najposjećenije svetište u Hrvatskoj, gdje svake godine hodočasti i do milijun vjernika iz Hrvatske i svijeta. Posebno je svečano na blagdan Majke Božje Bistričke, koji se slavi 13. srpnja.

Marija Bistrica je mjesto u Hrvatskom zagorju, udaljeno od Zagreba kojih 40-tak kilometara, a spominje se kao feudalni posjed župana Vratislava još 1209. god. Negdje pred kraj 15. st. poznato je kako se u tom mjestu nalazi crni kip Majke Božje s Djetetom Isusom u naručju, a rad je nepoznatog autora. Iako kip pripada nizu crnih Madona, prilikom restauracije je postalo jasno kako ta crna boja ipak nije izvorna.

Prvotno mjesto kipa bilo je na Vinskom vrhu, a kasnije je prenesen u župnu crkvu u Mariji Bistrici. Tijekom 16. i 17. st. dvaput je bio izgubljen i nađen. Naime, kako bi sačuvali kip od opasnosti koje su prijetile, svećenici i vjernici su ga jednom zakopali, a drugi put zazidali. Oba puta je nakon toga zaboravljen, ali kasnije i pronađen.

Od kada je pronađen drugi put – 1684. god., počine se hodočastiti u to svetište, a broj hodočasnika raste iz stoljeća u stoljeće, tako da sada svake godine ondje godišnje prođe oko milijun vjernika.

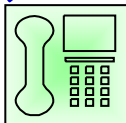
Počevši od 1688. god., kada povijesni izvori bilježe prva uslišanja po zagovoru Majke Božje Bistričke, postoje mnoga i mnoga svjedočanstva, koja su itekako pridonijela da Marija Bistrica postane najpoznatije svetište kod nas.

Za njega je posebno značajan datum 15. kolovoza 1971. god., kada je u Mariji Bistrici održan XIII. međunarodni marijanski kongres, a tom su prigodom biskupi Mariju Bistricu proglasili hrvatskim nacionalnim svetištem, te uveli Blagdan Majke Božje Bistričke.

Ondje je održan i Nacionalni euharistijski kongres 1984. god., a svetište je posjetio i papa Ivan Pavao II., te tom prilikom, 3. listopada 1998. god., proglasio blaženim kardinala Alojzija Stepinca.

<https://www.vjeraidjela.com/majka-bozja-bistricka/>

KONTAKT

Polijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 13 • broj 547 • 2022. godina

15. NEDJELJA U GODINI

10. srpnja 2022.

Tko je moj bližnji?

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapecanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 10, 25-37

U ono vrijeme: Neki zakonoznanac usta i, da Isusa iskuša, upita: »Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštinih?« A on mu reče: »U Zakonu što piše? Kako čitaš?« Odgovori mu onaj: Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svoga, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i svoga blišnjega kao sebe samoga!« Reče mu na to Isus: »Pravo si odgovorio. To čini i živjet ćeš.«

Ali hoteći se opravdati, reče on Isusu: »A tko je moj bližnji?« Isus prihvati i reče:

»Čovjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojнике koji ga svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva. Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, vidje ga i zaobiđe. A tako i levit: prolazeći onuda, vidje ga i zaobiđe. Neki Samarijanac putujući dođe do njega, vidje ga, sažali se pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj. Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče: 'Pobrine se za njega. Ako što više potrošiš, isplatit ću ti kad se budem vraćao.'«

»Što ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojнике?« On odgovori: »Onaj koji mu iskaza milosrđe.« Nato mu reče Isus: »Idi pa i ti čini tako!«

Tko je moj bližnji?

Evo opet jednog zakonoznanca. Provocira Isusa postavljajući mu pitanje: "Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštinih?" Isus mu reče: "U Zakonu što piše? Kako čitaš?"

Zakonoznanac će njemu: "Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svoga, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim, i svoga blišnjega kao sebe samoga!" Isus mu potvrđuje ispravnost tih riječi. "To čini i živjet ćeš."

Time još nije završio razgovor Isusa i zakonoznanca. Zakonoznanac, želeći se opravdati reče Isusu: "A tko je moj bližnji?" Isus će mu onda ispričati pripovijest o milosrdnom Samarijancu.

Izranjenom čovjeku na putu iz Jeruzalema prema Jerihonu ne pomažu ni svećenik ni levit, nego Samarijanac. Pripovijest je provokativna. Židovi nisu puno držali do Samarijanaca. Oni su na njih gledali kao na vjerske otpadnike, i pobožni Židov sebe je promatrao uzvišenim s obzirom na Samarijance. Isus sada dopušta u prisposobi da taj Samarijanac ostvaruje dobro djelo. Taj sa saginje prema siromašnom čovjeku, i povija mu rane zalivši ih uljem i vinom. Ranjenoga čovjeka odvede u gostinjac i spreman je platiti sav trošak gostioničaru, samo da se pomogne čovjeku. Kako veličanstven primjer ljubavi prema blišnjemu!

Prvobitno taj čovjek koji je upao među razbojнике, nije imao ništa sa Samarijancem. Samarijanac je mogao kao i svećenik i levit kazati: "Što me se tiče taj čovjek? Ne poznam ga. On mi nije blizak." Ipak se pokazao kao onaj koji je ranjenom čovjeku "iskazao milosrđe".

Nakon ovog zornog primjera ponavlja Isus svoj zahtjev zakonoznancu: "Idi pa i ti čini tako!" Polazeći od ove Isusove prisposobe u Lukinom evanđelju ljudi su uvijek nanovo postavljali pitanje: "Tko je moj bližnji?" Dopušta li možda pojam blišnjega ograničenja i relativiziranje, tako da se mi smijemo distancirati od mnogih osoba koji nisu "naši bližnji"? U stvarnosti je to Božja zapovijed ljubavi prema blišnjemu, koju Isus pojašnjava u prisposobi o milosrdnom Samarijancu, i da to ne shvatimo kao ograničenje na određeni krug osoba, koji nam je blizak. Naprotiv! Ovisno o situaciji i nevolji može nam "najudaljeniji" postati naš "bližnji". Isus pod tim misli, da mi trebamo okrenuti pitanje i odgovoriti kroz naše djelovanje. Npr.: Kako se mogu pokazati bližnjim onome, koji traži moju konkretnu pomoć?

Ako sami promislimo, kako možemo Gospodinove riječi pretvoriti u život, može nas motivirati pogled na Isusa Krista, Gospodina! Jer sam se Bog u svome utjelovljenju pokazao kao milosrdni Samarijanac za cijelo čovječanstvo. Ljudi su se po grijehu strovalili u bijedu; bili su bespomoćni i duševno ranjeni, doslovno "upali su među razbojнике". Nitko nije mogao ili htio pomoći! Ipak nam se naš Bog sam smilovao u svom Sinu Isusu Kristu. On je došao kao milosrdni Samarijanac k nama i povezao rane naših grijeha. U svojim sakramentima, koje u prisposobi simboliziraju ulje i vino, daruje nam izlječenje. Mi nismo zaslužili da se Bog ovim činom ljubavi i milosrdne okrenutosti posveti nama. Ipak nas naš Bog sve prihvaća!

Sada ta ljubav prema blišnjemu znači: Kao što je Bog prema svima nama postupio, tako moramo i mi postupiti jedni prema drugima. On je svoje milosrđe pokazao u punini; tako trebamo i mi pomoći našim blišnjima u nevolji i biti njihov bližnji, bilo da su to ljudi iz kruga naše obitelji, ili kruga naših prijatelja, bilo da su to ljudi koji su nam daleko ili nepoznati, bilo da su to ljudi koji pripadaju drugoj kulturi, ili drugoj religiji, bilo da su to ljudi koji ovdje stanuju ili su ljudi koji traže azil. Ljubav prema blišnjemu pokazuje svoju istinitost kroz to, da ona u svom zahtjevu ne poznaje granice! Neka nas ispuni Duh ljubavlju koja služi blišnjemu, tako da mi pomažemo jedni drugima u svim tjelesnim i duševnim nevoljama. Ima puno "djela milosrđa" koja vrijedi vježbati. Ako se to dogodi, tada se nanovo oporavljaju izmrcvareni i zlostavljani ljudi; tada im biva ponovno darovano dostojanstvo, i tada započinje kraljevstvo Božje, u koje smo svi pozvani od Isusa Krista. Neka nas u svemu prati zagovor blažene Djevice i Majke Božje Marije!

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/15-nedjelja-kroz-godinu-3/>

POD OBRANU SE TVOJU UTJEČEMO

Pod obranu se Tvoju utječemo, sveta Bogorodice. Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogibli vazda oslobodi. Djevice slavna i blagoslovljena, Gospodo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša! Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporuč, svojemu nas Sinu izruči. Amen.